

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry v právní věci

žalobkyně: **D. N. O.**
zastoupena advokátem Mgr. Petrem Dvořákem
sídlem Vinohradská 22, Praha 2

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

za účasti: **I. H.**

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 3. 2022, č. j. MV-22710-4/SO-2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 16. 12. 2021, č. j. OAM-3853-27/PP-2021, zamítlo podle § 87e odst. 1 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), žádost žalobkyně o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie na území ČR, neboť je důvodné nebezpečí, že by žalobkyně mohla závažným způsobem narušit veřejný pořádek. Zároveň žalobkyni stanovilo lhůtu 35 dnů od právní moci rozhodnutí k vycestování z území ČR. Proti tomuto rozhodnutí Ministerstva vnitra podala žalobkyně odvolání, které bylo rozhodnutím žalované uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku zamítnuto a rozhodnutí Ministerstva vnitra potvrzeno.
2. Žádosti žalobkyně o vydání povolení k přechodnému pobytu předcházelo správní řízení, ve kterém byla žalobkyni zrušena platnost povolení k trvalému pobytu z důvodu předchozího odsouzení k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce trvání 10 let za úmyslně spáchaný zvláště závažný zločin. Žalobkyně se bránila správní žalobou, tato byla zamítnuta. O kasační stížnosti nebylo dosud rozhodnuto.

II. Žaloba

3. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalované včasnou žalobou podanou podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v rozhodném znění (dále jen „s.ř.s.“). Navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalované k dalšímu řízení a přiznal žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení.
4. Napadené rozhodnutí je dle žalobkyně nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a nezákonné. Správní orgán při posuzování žádosti žalobkyně nevycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci.
5. Žalobkyně dále namítla nedostatek posouzení důvodného nebezpečí, že by žalobkyně mohla závažným způsobem narušit veřejný pořádek ve smyslu § 87e odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců, když žalovaná vyšla pouze ze skutečnosti odsouzení žalobkyně pro trestný čin, ale nezohlednila další okolnosti případu. Zdůraznila, že každý případ musí být posuzován dle aktuálního chování dotčené osoby. Chování žalobkyně, které vedlo k jejímu odsouzení, nepřestavuje trvalé ohrožení veřejného pořádku. Již samo podmíněné propuštění nasvědčuje tomu, že jedinec není pro společnost nebezpečný. Žalobkyně odkázala na judikaturu Evropského soudního dvora a Nejvyššího správního soudu, která se zabývá výkladem pojmu veřejného pořádku a ze které vyplývá, které skutečnosti by měl správní orgán zohlednit při úvaze, zda jde o nebezpečí narušení veřejného pořádku závažným způsobem.
6. Žalobkyně dále konstatovala, že nebyla náležitě posouzena otázka přiměřenosti rozhodnutí ve vztahu k soukromému a rodinnému životu žalobkyně a nebylo provedeno žádné dokazování v tomto směru. Na území ČR žije velkou část svého života, uzavřela manželství s občanem ČR, se kterým žije, v ČR vyrostly její dvě dcery, se kterými je v pravidelném kontaktu. Celá rodina žalobkyně, stejně jako veškeré její statky, je v současné době na území ČR, v domovské vlasti žádných vazeb nemá.

III. Vyjádření žalované a osoby zúčastněné na řízení

7. Žalovaná ve vyjádření k žalobě setrvala na závěrech obsažených v odůvodnění napadeného rozhodnutí, částečně zopakovala odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
8. Soudu bylo doručeno vyjádření pana I. H., manžela žalobkyně, které soud dle jeho obsahu posoudil jako oznámení, že bude v řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. Osoba zúčastněná na řízení uvedla, že spolu se žalobkyní žije ve spořádané a zajištěné domácnosti. Ve Vietnamu nemá žalobkyně jakoukoli možnost bydlení, práce, života.

IV. Jednání soudu

9. Žalobkyně při jednání soudu zopakovala žalobní námitky, přičemž zdůraznila, že nemá jinou možnost úpravy svého pobytu v České republice. Po propuštění z výkonu trestu opustila rizikové prostředí centra SAPA a žije na venkově. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je nesprávné, neboť vychází především z událostí z minulosti.
10. Manžel žalované I. H. v postavení osoby zúčastněné na řízení uvedl, že jeho sňatek s žalobkyní je skutečný a legální, byť úřady jej opakovaně prošetřovaly. Uvedl, že žalobkyně vede řádný život a plní podmínky dohledu probační a mediační služby. Návrat i případná cesta do Vietnamu je pro žalobkyni i pro něho, vzhledem k věku, téměř nereálný. Udržovat manželský vztah pomocí krátkodobých návštěv, jak navrhuje žalovaný, je absurdní.

V. Posouzení věci soudem

11. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
12. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rámci uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
13. Žaloba není důvodná.
14. Soud konstatuje, že smyslem soudního přezkumu není ponovu podrobně opakovat již jednou vyřčené, soud se proto může v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (viz např. rozsudky NSS ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47). Rozsah povinnosti dostatečného odůvodnění rozhodnutí nemůže být chápán tak, že vyžaduje za všech okolností podrobnou odpověď na každý jednotlivý argument účastníka. U obsáhlých podání by takový postup mohl vést k absurdním důsledkům jsoucím v rozporu se zásadou efektivity a hospodárnosti řízení. Zejména v takových případech postačuje, aby se soud vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 4. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008-130). Soud k těmto zásadám při odůvodnění tohoto rozsudku přihlížel, když žalobní námitky jsou mnohdy v žalobě opakovány, byť jsou vyjádřeny jinými slovy.

V.a. Přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí

15. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost nebo pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.
16. Soud neshledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost, když napadené rozhodnutí není nijak vnitřně rozporným ani nesrozumitelným. Žalobkyně uvádí, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, ale blíže nekonkretizuje, na základě čeho tuto nepřezkoumatelnost vyvozuje. Soud konstatuje, že odůvodnění napadeného rozhodnutí obsahuje řádné skutkové i právní posouzení věci, žalovaná se vypořádala se všemi odvolacími námitkami žalobkyně a je zřejmé, na základě jakých podkladů bylo rozhodnutí učiněno. Odůvodnění napadeného rozhodnutí není ani jinak nedostatečné. Napadené rozhodnutí proto není nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Nesouhlas žalobkyně s důvody, na základě kterých žalovaná rozhodla, nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí nezakládá.

V.b. Důvodné nebezpečí závažného narušení veřejného pořádku

17. Podle § 87e odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců zamítne ministerstvo žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu, jestliže je důvodné nebezpečí, že by žadatel mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek.
18. Ust. § 87e odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců je ustanovením, které do českého právního řádu přímo transponuje čl. 27 bod 2, potažmo čl. 27 bod 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. 4. 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (dále jen „pobytová směrnice“). Ust. § 87e odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců tedy musí být interpretováno v souladu s textem a účelem uvedeného ustanovení pobytové směrnice (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 2. 2020, č. j. 5 Azs 383/2019-40, bod 29).
19. Podle čl. 27 bodu 1 pobytové směrnice členské státy smějí, s výhradou kapitoly VI pobytové směrnice, omezit svobodu pohybu a pobytu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků bez ohledu na státní příslušnost z důvodů veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví. Tyto důvody nesmějí být uplatňovány k hospodářským účelům.
20. Podle čl. 27 bodu 2 pobytové směrnice musí být opatření přijatá z důvodů veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti v souladu se zásadou přiměřenosti a musí být založena výlučně na osobním chování dotyčné osoby. Předchozí odsouzení pro trestný čin samo o sobě přijetí takových opatření neodůvodňuje. Osobní chování dotyčného jednotlivce musí představovat skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti. Odůvodnění, která přímo nesouvisí s dotyčnou osobou nebo souvisejí s generální prevencí, nejsou přípustná.
21. Zamítnutí žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu dle § 87e odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců tedy nelze odůvodnit pouze předchozím odsouzením pro trestný čin, správní orgán rozhodující o takové žádosti je povinen zkoumat rovněž další aspekty předmětného případu (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 2. 2020, č. j. 5 Azs 383/2019-40, bod 31). Nejvyšší správní soud dále obecně v kontextu čl. 27 bodu 2 pobytové směrnice vymezil, že pokud okolnosti vedoucí k odsouzení cizince ukazují na osobní chování

cizince a toto chování představuje trvalý ohrožení veřejného pořádku, lze z existence odsouzení za trestný čin vycházet (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 10. 2019, č. j. 5 Azs 172/2019-37, bod 26).

22. Výčet aspektů, kterými je správní orgán rozhodující o žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu povinen se zabývat, není v právní úpravě zakotven. Nejvyšší správní soud v kontextu čl. 27 bodu 2 pobytové směrnice vymezil, že je třeba zohlednit povahu trestných činů, jejich četnost, způsobenou újmu, dobu, jaká od spáchání trestných činů uplynula a zda žadatel vedl od té doby řádný život (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 10. 2019, č. j. 5 Azs 172/2019-37, bod 26). Z další judikatury Nejvyššího správního soudu pak lze dovodit další příklady aspektů, které je třeba zohlednit v návaznosti na okolnosti konkrétního případu, např. předcházející bezúhonnost nebo naopak opakování trestné činnosti, chování žadatele ve vazbě nebo ve výkonu trestu a po propuštění, motiv, který žadatele ke spáchání trestného činu vedl, jeho postoj k dosavadní trestné činnosti, míru zapojení žadatele do organizované zločinecké skupiny, délku zkušební doby podmíněného propuštění, časový odstup od propuštění (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 2. 2020, č. j. 5 Azs 383/2019-40, bod 31 a rozsudek NSS ze dne 7. 12. 2021, č. j. 7 Azs 282/2021-40, bod 11).
23. Pojem veřejného pořádku, užívaný na různých místech zákona o pobytu cizinců, je pak třeba vždy vykládat v kontextu konkrétního ustanovení, v němž je použit a vycházet tak z jeho účelu (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 26. 7. 2011, č. j. 3 As 4/2010-151).
24. Předmětem sporu v projednávané věci je především skutečnost, zda došlo k naplnění podmínek pro aplikaci shora citovaného § 87e odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců.
25. Žalobkyně namítá, že správní orgán při posuzování žádosti žalobce nevycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci, ale neuvádí, a ani v průběhu správního řízení neuvedla, v čem nedostatky skutkových zjištění spatřuje. Soud má za to, že podklady, na kterých žalovaná a správní orgán I. stupně založily svá rozhodnutí, a které jsou rekapitulovány na str. 2 a 3 napadeného rozhodnutí, poskytují dostatek informací, na základě kterých lze učinit závěr, zda žalobkyně představuje trvalý nebezpečí závažného narušení veřejného pořádku ve smyslu shora citované judikatury. Skutkový stav byl proto v tomto směru spolehlivě zjištěn. Především pak jde o řízení o žádosti, bylo proto na žalobkyni, aby předložila relevantní důkazy na podporu svých tvrzení.
26. Soud dále nesouhlasí s námitkou žalobkyně, že správní orgány založily svá rozhodnutí pouze na faktu odsouzení žalobkyně za trestný čin, ale nezohlednily individuální okolnosti případu žalobkyně. Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně i z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že se správní orgány při posouzení existence nebezpečí narušení veřejného pořádku závažným způsobem zabývaly kromě skutečnosti odsouzení žalobkyně za trestný čin také okolnostmi spáchání trestného činu, jeho povahou a závažností, existencí a délkou zkušební doby podmíněného propuštění. Zabývaly se také rodinnou situací žalobkyně.

V.b.i. Povaha a závažnost trestného činu

27. Soud se ztotožňuje se závěry žalovaného i správního orgánu I. stupně, že žalobkyní spáchaný trestný čin je natolik závažný, že je třeba k němu přihlídnout jako k významné okolnosti při posuzování její žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu.
28. Žalobkyně byla rozsudkem Městského soudu v Praze ve věci sp. zn. X ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ve věci sp. zn. X uznána vinnou třemi skutky, kterými spáchala zvláště závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy. Za to byla odsouzena k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 10 let. V případě všech tří skutků žalobkyně působila jako zprostředkovatel obchodů se sušinou rostliny konopí a jednala s přímým úmyslem. Uvedený trestný čin spáchala ve velkém rozsahu, když zákonná spodní hranice velkého rozsahu byla překročena jedenapůlkrát. Trestný čin spáchala v případě prvního skutku jako člen organizované skupiny, ve druhém a třetím případě ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech, kdy v těchto dvou případech byla droga určena k vývozu do zahraničí.
29. Dle odůvodnění rozsudku trestního soudu šlo o pokračující trestný čin, který byl páchan konspirativním způsobem a velmi pravděpodobně se zistným motivem. Žalobkyně si vybudovala pověst osoby schopné zajistit dodávku většího množství drogy. Obraceli se na ni zájemci o dodání drogy, kteří byli velkoodběrateli a ve své podstatě dalšími zprostředkovateli, žalobkyně pak kontaktovala zástupce dodavatelů, kteří jí sdělili, zda požadované zboží mají k dispozici, následně pak žalobkyně zorganizovala realizaci obchodní transakce s dalšími osobami. Schůzky se zprostředkovateli dodavatelů probíhaly vždy za účasti žalobkyně. Dle odůvodnění rozsudku trestního soudu je z postoje žalobkyně v průběhu trestního řízení patrné, že svou trestnou činnost popírala.
30. Je nepochybné, že závažnost uvedeného trestného činu je vysoká, objektem tohoto trestného činu je zájem na ochraně společnosti před ohrožením vyplývajícím z nekontrolovaného nakládání s omamnými a psychotropními látkami. Závažnosti trestného činu odpovídá i předpokládané zákonné rozpětí trestu odnětí svobody, jakož i konkrétní délka trestu, která byla žalobkyni uložena.
31. Samotnou organizovanou drogovou kriminalitu je třeba vnímat jako společensky velmi nežádoucí. Nejvyšší správní soud konstatoval například v rozsudku ze dne 12. 1. 2017, č. j. 10 Azs 312/2016-59, bodech 19 a 20, mimořádnou závažnost pomoci k trestnému činu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů především z důvodu, že se stěžovatel tohoto trestného činu účastnil jako člen organizované skupiny a trestné činnosti se dopustil ve značném rozsahu. Uvedený závěr je přiléhavý i na projednávanou věc, ačkoli se citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu vztahuje k řízení o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu, neboť závažnost spáchaného trestného činu je hodnocena ve světle významu chráněného zájmu, který byl dotčen, okolností jeho spáchání apod., nikoli tedy ve světle konkrétního řízení dle zákona o pobytu cizinců. Obdobně se k závažnosti organizované drogové kriminality vyjádřil Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 4. 3. 2022, č. j. 4 Azs 18/2022-52, bodě 20.
32. Soud se neztotožňuje s námitkou žalobkyně, že pro závěr o nebezpečí narušení veřejného pořádku závažným způsobem je nezbytné, aby se cizinec dopustil protiprávního jednání, které zásadním způsobem překračuje intenzitu jednání popsaného v některé ze skutkových

podstat trestných činů uvedených v trestním zákoně. Taková podmínka nevyplývá ani z právní úpravy, ani z judikatury českých soudů a Evropského soudního dvora.

V.b.ii. Podmíněné propuštění, další aspekty života žalobkyně

33. Pokud jde o námitky žalobkyně týkající se podmíněného propuštění žalobkyně z výkonu trestu odnětí svobody, uvádí soud následující.
34. Soud k podmíněnému propuštění z výkonu trestu odnětí svobody sice přistupuje tehdy, pokud je s ohledem na dosavadní chování odsouzeného přesvědčen o rozumné naději na jeho nápravu, míru této „trestněprávní naděje“ ale nelze bez dalšího ztotožňovat s tím, nakolik odsouzený cizinec představuje důvodné nebezpečí, že by mohl narušit veřejný pořádek; trestněprávní odsouzení pro nikoli bagatelní trestný čin je zpravidla signálem, že důvodné nebezpečí závažného narušení veřejného pořádku je zde dáno. Samotný fakt podmíněného propuštění cizince z výkonu trestu odnětí svobody nelze považovat za dostatečný důvod pro závěr, že takové nebezpečí neexistuje, otázku nebezpečí osoby pro veřejný pořádek je třeba posuzovat i poté, co byla osoba z výkonu trestu propuštěna, když dokonce ani samo uplynutí zkušební doby nemusí představovat jasný mezník v intenzitě nebezpečnosti cizince (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 5. 2020, č. j. 2 Azs 29/2019-33).
35. Jestliže tedy zkušební doba v případě žalobkyně uplyne dne 13. 3. 2026 a od podmíněného propuštění uplynuly 2 roky, je s přihlédnutím k povaze a závažnosti žalobkyní spáchané trestné činnosti nabíledni, že fakt podmíněného propuštění nemůže na posouzení, zda je dáno důvodné nebezpečí závažného narušení veřejného pořádku, ničeho změnit, a to ani tehdy, pokud si žalobkyně našla po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody práci a hodnocení probačního úředníka jsou ohledně plnění povinností, resp. vedení řádného života žalobkyní ve zkušební době, příznivá.
36. Od spáchání uvedeného trestného činu sice uplynulo v době rozhodování žalované přibližně 10 let a v této době se žalobkyně nedopustila žádné další trestné činnosti, je však třeba vzít v úvahu, že po tuto dobu byla žalobkyně převážně ve výkonu trestu odnětí svobody, ve své podstatě jí tak nezbylo, než po většinu této doby vést řádný život.
37. Soud konstatuje, že v řízení nevyšly najevo skutečnosti, které by jednotlivě nebo ve svém souhrnu vedly k závěru, že i přes spáchání uvedeného závažného trestného činu žalobkyní již není dáno nebezpečí, že by žalobkyně mohla závažným způsobem narušit veřejný pořádek (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 5. 2020, č. j. 2 Azs 29/2019-33, bod 24). Přirozeně takovými skutečnostmi nemůže být jen to, že je žalobkyně dle svého tvrzení matkou a manželkou bezúhonných občanů ČR a s osobou zúčastněnou na řízení, která je již v důchodu, žije, je jí oporou a pomáhá jí s chodem hospodářství, a to ani případně s přihlédnutím k vzornému chování žalobkyně v průběhu výkonu trestu odnětí svobody.

V.b.iii. Závěr o důvodném nebezpečí narušení veřejného pořádku závažným způsobem

38. Soud shodně jako správní orgány při zohlednění žalobkyní spáchané trestné činnosti a i individuálních okolností případu dospěl k závěru, že dosavadní a současný život žalobkyně neposkytují dostatečné záruky pro to, že žalobkyně povede na území ČR řádný život neohrožující veřejný pořádek. Soud má za to, že žalobkyně spácháním shora uvedeného trestného činu prokázala, že nemá dostatečný respekt k právnímu řádu ČR a její osobní chování, jejímž důkazem jsou okolnosti, které byly příčinou jejího odsouzení,

tak i do budoucna představuje skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení základního zájmu společnosti ČR, kterým je v kontextu ust. § 87e odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců nepochybně zájem společnosti na eliminaci úmyslné a zvláště závažné kriminality.

V.c. Posouzení přiměřenosti napadeného rozhodnutí

39. Soud konstatuje, že rovněž co do přiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života žalobkyně byl na základě podkladů uvedených na str. 2 a 3 napadeného rozhodnutí spolehlivě zjištěn skutkový stav věci, neboť správní orgány na základě nich bezpečně zjistily osobní a rodinnou situaci žalobkyně. Žalobkyně ohledně těchto zjištění ve správním řízení nic nenamítala, nebylo tak povinností správních orgánů vyzývat žalobkyni k doplnění dalších konkrétnějších sdělení (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 3. 2019, č. j. 1 Azs 367/2018-34, bod 25). Po příslušném správním orgánu nelze požadovat, aby výhradně z vlastní iniciativy vyhledával a opatroval důkazy týkající se nepřiměřenosti tvrzeného zásahu do soukromého a rodinného života (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 11. 2012, č. j. 9 As 142/2012-21). V projednávané věci se jednalo o řízení zahájené na žádost žalobkyně, takové řízení není ovládáno vyšetřovací zásadou, bylo proto především na žalobkyni, aby svou žádost řádně doložila a správním orgánům předložila všechny potřebné podklady, vztahující se k její rodinné situaci (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 Azs 12/2015-38, bod 16).
40. Správní orgán I. stupně i žalovaná vyložily, proč rozhodnutí není nepřiměřeným zásahem do soukromého a rodinného života žalobkyně, a to s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k budoucím možnostem vedení rodinného života žalobkyně s osobou zúčastněnou na řízení a dcerami žalobkyně, resp. možnostem styku s nimi, a také vzhledem k dosavadní integraci žalobkyně do společnosti v ČR.
41. Soud na tomto místě zdůrazňuje, že s ohledem na závažnost žalobkyní spáchané trestné činnosti by zájem na ochraně rodinného života žalobkyně mohl převážet zájem společnosti na ochraně veřejného pořádku jen tehdy, pokud by žalobkyně uvedla konkrétní mimořádné skutečnosti, které by takové převážení odůvodnily, když obvykle právě jen dlouhodobý zákaz pobytu na území ČR může v některých případech dosáhnout intenzity nepřiměřeného zásahu do soukromého a rodinného života cizince (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 11. 2008, č. j. 5 Azs 46/2008-71).
42. Jde-li vztah žalobkyně a osoby zúčastněné na řízení, soud konstatuje, že vyjádření osoby zúčastněné na řízení, doručené soudu a sdělení Policie ČR o pobytové kontrole, mohou osvědčovat současné soužití žalobkyně a osoby zúčastněné na řízení. Žalobkyně však netvrdila, a ze správního spisu ani nejsou patrné jakékoli konkrétní mimořádné skutečnosti ve shora uvedeném smyslu, například existence finanční závislosti nebo existence závislosti na péči. Tvrzené skutečnosti, že osoba zúčastněná na řízení pobírá starobní důchod, žalobkyně jí pomáhá s chodem hospodářství a je jí oporou, samy o sobě takové skutečnosti nepředstavují. Žalobkyně po odsouzení pro zvláště závažný zločin mohla být srozuměna s tím, že důsledky jejího protiprávního jednání ohrožují realizaci jejího soukromého a rodinného života a její další pobytové možnosti na území ČR. Pokud pak i přesto uzavřela manželství, musela být srozuměna s tím, že společnému soužití s osobou zúčastněnou na řízení mohou vyvstat překážky z toho vyplývající. Pokud jde o vztah žalobkyně a jejích zletilých dcer, taktéž nejsou ze spisu patrné jakékoli mimořádné okolnosti v uvedeném smyslu.

43. Tvrzení žalobkyně, že má v ČR vybudované vazby, zatímco ve Vietnamu nikoli, zůstalo dále nekonkretizováno a převážně nedoloženo. Ze správního spisu soud sice zjistil, že žalobkyně pobývala na území ČR minimálně od roku 1999, nicméně v úvodních fázích pobytu v ČR žalobkyně žila jinde než nyní, poté byla ve výkonu trestu odnětí svobody a nyní patrně žije ve společné domácnosti s osobou zúčastněnou na řízení na současném místě, nelze tak hovořit o pevném vybudovaném zázemí po celou dobu pobytu žalobkyně na území ČR. Z výsledku žalobkyně provedeného správním orgánem I. stupně vyplynulo, že žalobkyně má ve Vietnamu staršího bratra a ve své domovské zemi byla naposledy v roce 2010 nebo 2011, nelze tak hovořit o tom, že ve Vietnamu žalobkyně nemá vůbec žádné vazby. Žalobkyně je stále v produktivním věku a ze spisu není zřejmé jakékoli zdravotní omezení žalobkyně, její věk a zdravotní stav tak žalobkyni umožňují získat si zaměstnání či provozovat samostatnou výdělečnou činnost ve Vietnamu.
44. Soud se tak ztotožňuje se závěry správních orgánů, že zásah do soukromého a rodinného života žalobkyně není nepřiměřený, když nebyla zjištěna zásadní či mimořádná okolnost, která by odůvodnila převážení zájmu na ochraně rodinného života žalobkyně před zájmem společnosti na ochraně veřejného pořádku. Soud vnímá potenciální nepříjemné dopady rozhodnutí do osobního života žalobkyně a jejího manžela, nicméně byla to právě a především žalobkyně, která jako občanka cizího státu měla možnost svým řádným chováním zabezpečit to, aby její pobytový status v České republice nebyl zpochybněn. Trestný čin, pro který byla odsouzena, nelze označit za výjimečný a jednorázový exces porušující pravidla předepsaného a společensky akceptovaného jednání.

VI. Závěr a náklady řízení

45. Veškeré námitky žalobkyně soud posoudil jako nedůvodné, napadené rozhodnutí zákonné a vydané v souladu se základními zásadami správního řízení. Proto s ohledem na shora uvedené závěry nebyla žaloba shledána důvodnou a soud ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
46. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobkyně nebyla v řízení úspěšná a žalované náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly. Osoba zúčastněná na řízení nemá ve smyslu § 60 odst. 5 s.ř.s. právo na náhradu nákladů soudního řízení, neboť jí soud neuložil žádnou povinnost.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 19. říjen 2022

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu